

Hieperdepiep, de Lijnmanager heeft griep.

Vrijdag een week geleden, einde van de middag, tijdens het beantwoorden van de laatste voicemailen en het verzamelen van de voor-de-zondag-middag-op-de-bank-te-lezen-ter-voorbereiding-van-de-komende-week stukken voelde ik het opkomen.

Zaterdag spande het er om, maar zondag morgen was het dan zo ver. Griep, en niet zo'n beetje ook.

Van die stukken lezen kwam niets terecht, en na een lusteloos avondeten vanuit een vroeg bed mijn secretaresse Ina gemailed dat ik écht niet in staat was om morgen te komen en of ze mijn afspraken wilde afzeggen en/of verplaatsen en mij verontschuldigen voor mijn afwezigheid bij het wekelijkse maandagmiddagmanagementteam en aan Jaap vragen of hij mij kon vervangen en dat ik er dinsdag zeker weer zou zijn. Ina begint altijd vroeg op maandag, maar voor alle zekerheid stuurde ik zelf ook maar al vast een mailtje naar alle maandagochtend afspraken met de "Helaas ik heb de griep" afzegging.

De volgende morgen na een erg slechte nacht werd ik om half acht toch wakker gepingeld door de 'u heeft nieuwe mail' van mijn inderdaad vroeg aanwezige Ina. "Beterschap, en ik regel het" was haar korte maar geruststellende boodschap.

In de loop van de maandag ging het helemaal niet beter, sterker nog, de rest van de week kende alle ups en downs en komen en gaan van alle bekende en minder bekende symptomen van alle bekende en minder bekende varianten van de griep. Dus niks dinsdag weer op kantoor, de afspraken voor de hele week met medewerkers, collega's, klanten, leveranciers, mijn eigen manager, mijn eigen managementteam, alles afgezegd of verschoven en (sorry, de griep blijkt hardnekkiger dan gedacht) nogmaals verschoven. Tussen de hoestbuien, hoofdpijnscheuten en snotstromen door kon ik gelukkig vanuit bed redelijk goed de dagelijkse mails afhandelen, al was het maar met een "ik ben nu helaas ziek kom er later op terug" meldinkje.

En pas donderdagmiddag kreeg ik mijn eerste telefoontje. Ik had al een paar keer gecontroleerd of tie het wel deed, of dat ik er misschien door heen geslapen was, maar ik veronderstelde dat iedereen rekening hield met mijn bedlegerigheid.

"Dag Jaap, fijn dat je belt"

"Hoi, hoe staat het er mee?"

"Nou, gaat al een stuk beter, maar de griep was wel hardnekkiger dan ik dacht"

"Griep? Had je griep dan?"

"Ja, wist je dat dan niet? Bel je daar niet voor?"

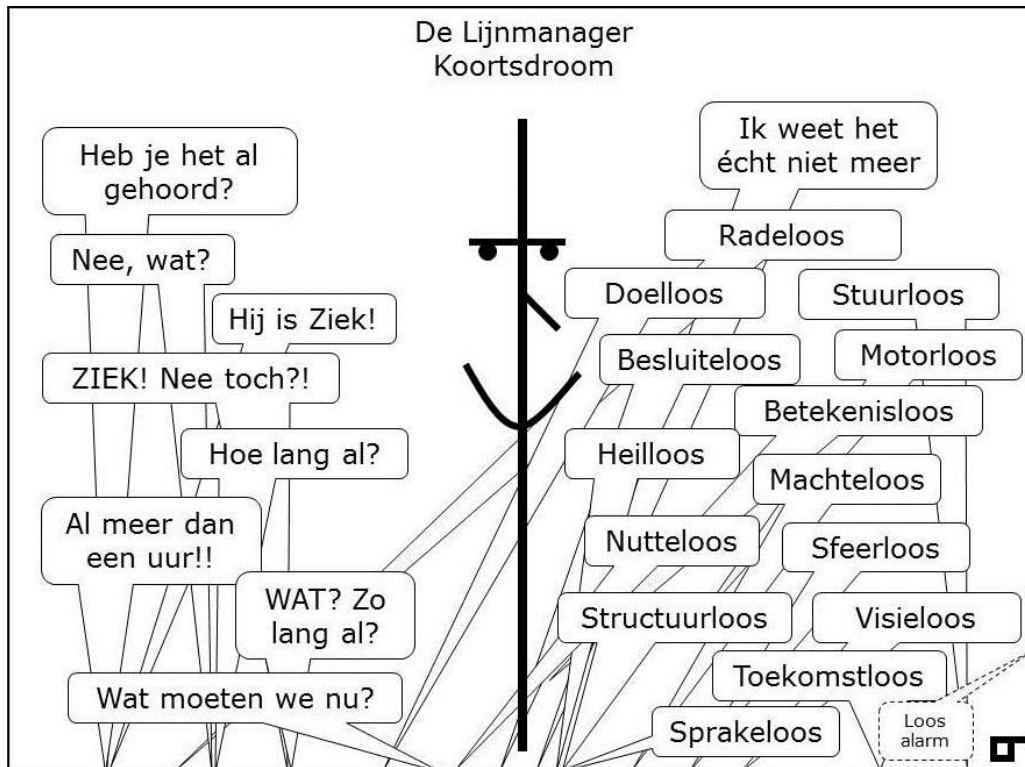
"Nee joh, ik wilde alleen maar weten of je de maandrapportage nog op tijd van commentaar kunt voorzien want die moet morgen de deur uit en je weet hoe ze zijn van Control"

"Heb je mij dan niet vervangen tijdens het MT?"

"Oh, was dat waarvoor Ina mijn voicemail ingesproken had met de vraag of ik jou kon vervangen? Ik hoorde het veel te laat en bovendien zou ik toch geen tijd gehad

hebben. Nou je het zegt, het viel me al op dat onze bila van woensdag niet door ging en dat je vaste het-nieuwe-werken-werkplek leeg was, maar ja, drukdrukdruk nietwaar, zoals wij allemaal, dus... maar de griep joh? Jij? Jij bent toch nooit ziek? Wat vervelend! Gaat het alweer een beetje? Hopelijk ben je snel weer de oude. En wat betreft die maandrapportage.... ehh... zou je wellicht toch nog kans zien..."

Vrijdagmorgen nog even contact met Ina. Via de mail: "Je bent er volgende week toch weer, ja? Want dan laat ik alle afspraken staan. En de stukken stuur ik wel naar je huisadres, dan heb je ze zaterdag in de brievenbus liggen. Fijn weekeinde, tot maandag. Groet, Ina."

Verder niets: geen we-missen-je mailtjes, geen beterschap bloemetje, geen belletje van de baas, zelfs geen indien-u-nog-lang-ziek-bent-dient-u-zich-te-melden-bij protocollair-poortwachter-automatisch-gegenereerde boodschap. Maar ook geen dansende muizen op tafel, paleis revoluties of plotsklapse breuken met een verleden.

Een schijnbaar totaal gemis aan gemis....

Ik ben blij dat die griep voorbij is en ja, ik heb weer zin om te gaan werken. Maar op de een of andere manier voelt het toch een beetje eenzamer. Ik ben benieuwd of iemand maandag vraagt hoe het met mij is. Of waar ik was. Nee, ik verwacht niet echt dat iemand dat vraagt.

En ik ga vooral zelf niet vragen "of ze mij gemist hebben". Het antwoord daarop is, na deze griepweek, even voorspelbaar als teleurstellend.